

Lokal KrF-politiker ønsket ikke at Kirsti skulle få arven fra sin far: – Jeg er ikke godtatt fordi jeg er adoptert



Foto: Felicia Øystå

Annette Hammer Felicia Øystå 18.09.21 05:30

Kampen mot Frelsesarmeen og slektninger tok Kirsti Reymert to år. Sentralt i saken står den lokale KrF-politikeren Øivind Reymert.

– Hele saken har tatt to år, og har vært utrolig krevende. Fortsatt sliter jeg med å forstå at dette kunne skje, sier Kirsti Reymert.

Kirsti (50) har bakgrunn fra både Trysil og Løten. Hun sier til Akershus Amtstidende at hun føler seg heldig som bodde på Frelsesarmeens barnehjem, og ble adoptert til to snille foreldre da hun var tre år gammel. At hun skulle møte Frelsesarmeen og familiemedlemmer i rettsalen 45 år senere ante hun heldigvis lite om. – Hele saken har tatt to år, og har vært utrolig krevende. Fortsatt sliter jeg med å forstå at dette kunne skje, sier Kirsti Reymert. Saken som havnet i rettssystemet omhandlet foreldrenes arv. To fettere, en kusine og Frelsesarmeen på den ene siden, Kirsti på den andre. Kirsti mener saken bunner i at hun er adoptert. Testamentet ble opprettet med bistand fra advokat Ida Westvang. Hun ble kontaktet av Svens nevø og testamentsarving Øivind Reymert. Lokal KrF-politiker og gruppeleder i kommunestyret i Indre Østfold kommune. Advokat Natalie Osenbroch Kallevik, som representerer Reymerts slektninger sier de ikke vil uttale seg. – Våre klienter ønsker av personlige og familiære grunner ikke å uttale seg i saken, skriver hun i en e-post.

Til Smaalenenes Avis ønsker ikke Reymert å uttale seg og sier dette er en privatsak. Da lokalavisen påpeker at det finnes presedens i bibelen for å adoptere, og lurte på hvorfor han ikke unner adoptivdatteren å arve sin far, avslutter lokalpolitikeren samtalen.

Kort sammendrag av dommen i Oslo Byfogd

Dette er saken:

- Kirstis adoptivfar, Sven Harald Reymert opprettet et testamente 20. mai 2016.
- Svens nevø og lokal KrF politiker i Indre Østfold kommune, Øivind Reymert, kontaktet advokat Ida Westvang for bistand til opprettelse av dette testamentet.
- 4 år senere, 7. juli 2020 reiste Kirsti skiftetvist om testaments gyldighet.
- Det er gjort gjeldende at avdøde var alvorlig dement og at det ikke er usannsynlig at sinnstilstanden har innvirket på innholdet i disposisjonen.
- De saksøkte er testamentssarvingene.

Bakgrunn:

- Sven og hans kone adopterte Kirsti Reymert i 1973 da hun var ca. 1,5 år gammel fra Frelsesarmeens barndomshjem.
- Begge ektefellene var under vergemål de siste leveårene., Sven ble satt under vergemål ved statsforvalterens (den gangen fylkesmannens) vedtak av 10. november 2014.
- Aktiva i hans dødsbo består i dag av bankinnskudd på ca. 5 millioner kroner. Han etterlot seg ektefellen Ellen. Hun døde 21. november 2019.
- Ekteparet hadde datteren Kirsti og tre barnebarn som var henholdsvis 25, 26 og 27 år gamle da Sven døde. Sven hadde dessuten totalt fem nieser og nevøer.

- I testamentet er arven til datteren Kirsti fastsatt til kr 1 000 000, mens ektefellen Ellen skulle arve minste arven på 4 ganger grunnbeløpet. Av det resterende skal Frelsesarmeen arve 1/3, mens 2/3 skal fordeles likt mellom barna til avdødes bror. Mens søsterens barn ikke er ivaretatt. Det er også inntatt bestemmelser om et gammelt gulvur til en av arvingene, og to malerier skal tilfalle Øyvind Reymert.
- Partene har forklart i retten at de i barndommen hadde mye kontakt med sin tante og onkel. I retten legger fatterne og kusines advokat frem at de hadde et nært forhold til Sven og Ellen. Ekteparet var barnløse i flere år hvor de hadde god tid til sine nieser og nevøer. Også i oppveksten og senere var det jevnlig kontakt både på Reymertgården i Mandal og hjemme. Sven tilrettela da også for generasjonsoppgjør ved å låne kr 500 000 til Øivind. Lånet ble senere gjort opp i samsvar med avtalen. Denne eiendommen medførte en hyppigere kontakt mellom Øivind og Sven i voksenalderen. Også for relasjonen til de to andre er denne eiendommen viktig da det i alle år har vært en naturlig møteplass.
- Begrensingen av arven til Kirsti, er naturlig ut fra det forholdet som var mellom dem, hevder saksøktadvokat. Kirstis forklarte selv at dette startet på 2000-tallet da Ellen ble syk. Faren slengte da i henhold til hennes forklaring, døren foran henne. Dette vitner om noe mer enn et ungdomsopprør. Sven fortalte at Kirstis liv tærte på forholdet. Dette viser at det dårlige forholdet til Kirsti, men samtidige det gode forholdet til nevøen. Det er fremlagt dokumentasjon som underbygger at han ble deprimert, særlig vedrørende økonomi og eiendom i forhold til Kirsti.
- Ifølge Kirstis advokat, har hun hele tiden ønsket foreldrenes beste og har stilt opp til tross for lang reiseavstand. Sven sinne mot Kirsti og andre skyldes hans sinnstilstand og demens. Det bestrides at det var en konflikt mellom far og datter før Kirsti ble verge. Unntaket er en periode i ungdomstiden. Det at Sven har gitt uttrykk for at Kirsti ville «fengsle» ham, er helt tatt ut av sin sammenheng.
- Adoptivbegrepet går igjen i flere sammenhenger står det i rettspapirene. «Det gjøres gjeldende at dette begrepet kommer fra Øivind. Det vises til forklaringen fra en nabo som fortalte at Sven var lei seg da broren hans hadde sagt at Kirsti var adoptert og derfor ikke rettmessig arving.»
- Retten påpeker at partene har ulike oppfatninger av Svens fungeringsnivå i den perioden testamentet ble opprettet.
- Partene har gitt ulike beskrivelser av hvordan sykdomsforløpet påvirket Svens vurderingsevne. Kirsti har beskrevet faren som en person som hadde mistet boevne og ikke lenger var i stand til å ivareta egen

økonomi og heller ikke stell og hygiene. Ifølge dommen samsvarer dette langt på vei med forklaringer fra naboer og ansatte ved Romsås sykehjem. På den annen side forklarte Øivind og *** (navn utelatt, journ.anm.) om en person som rett nok var svekket, men fortsatt kunne følge med på nyheter, kommentere disse og at han også ellers fulgte med.

- Advokat Westvang fikk Sven vurdert av en spesialist i geriatri. Henvisning ble skrevet av lege Erik Hustad-Johansen. Han var på dette tidspunktet verken Svens fastlege eller lege på Romsås sykehjem, men kjente Sven gjennom nabofellesskapet.
- I journalnotat av 12. juni 2016 til advokat Westvang og i legeerklæring/sammendrag av 8. juli 2016 konkluderes det med at Sven var testamentfør, og at det ikke var grunnlag for plasseringen på skjermet avdeling på sykehjemmet.
- Disse to erklæringene samsvarer ikke med vurderingene foretatt av Svens fastlege, geriatrisk poliklinikk på Aker sykehus, sykehjemslegene ved henholdsvis Tåsenhjemmet, Diakonhjemmet og Romsås sykehjem, sykepleienotater og journal fra hjemmesykepleien.
- I retten vises det til journalen fra hjemmesykepleien og de utredninger som ble foretatt før Sven flyttet til Romsås sykehjem. Vergene og vitner fra sykehjemmet har forklart at Sven fikk besøk av og ble fulgt opp av Kirsti, ikke av onkelbarn.
- Svens fastlege mente at han ikke var i stand til å foreta egne valg. Det var foretatt grundige vurderinger og innhentet to spesialistutredninger fra Aker sykehus før konklusjon ble trukket, står det i dommen. Sykehjemslegen opplyste at Sven ble observert 24 timer i døgnet. Det ble konkludert med at Sven ikke var samtykkekompetent og måtte overføres til avskjermet avdeling.
- Retten mener at Sven var lett påvirkelig. Hans finansrådgiver fortalte om atypisk forbruk hvor kredittkortet var belastet med mange småbeløp Sven ikke kunne forklare til tross for at totalsummen var betydelig.
- Retten er etter dette kommet til at testamentet må settes til side i medhold av arveloven § 63. Retten er etter omstendighetene kommet til at det gjelder hele testamentet. Sven har riktignok også tidligere gitt uttrykk for at Frelsesarmeen skulle arve ham, men det er høyst uklart hvor stor andel det i så fall skulle være.
- Testament opprettet 20. mai 2016 er etter dette ugyldig og skal ikke legges til grunn på skifte. KILDE: Oslo byfogdembete, Oslo tinghus, 03.03.2021.

Mobbing

Kirstis biologiske mor var alvorlig kreftsyk og døde da datteren var bare ti måneder gammel. Etter morens død var det hennes tre eldre søstre som passet på henne, før

hennes far selv gikk til barnevernet i Porsgrunn, hvor Kirsti er født. Han mente Kirsti ble for dyr i kosten. Neste stopp var barnehjemmet, hvor hun ble hentet hjem til sine nye foreldre, Sven og Ellen Reymert. Den nye datteren fikk nytt navn, og fra å hete Line het hun nå Kirsti Irene. – Jeg besøkte barnehjemmet på nytt da jeg var 15 år gammel, og alle bildene jeg hadde i hodet stemte nøyaktig, sier hun og smiler. Kirsti forteller om en fin barndom i Oslo hos foreldrene, det ble satt høye krav til henne, men de var begge snille. – Skolen var et problem. Jeg ble mobbet fordi jeg var adoptert, og jeg opplevde både skjellsord og vold fra medelever. Læreren kalte meg lausunge, og det var på denne tiden lærere hadde større makt, sier hun. På grunn av mobbingen spilte Kirsti ofte syk for å unngå skolen. Da hun skulle begynne i sjuende klasse rømte hun hjemmefra.



Heldigvis skjønte de rundt meg alvorret, så jeg fikk begynne på en ny skole. Der gikk alt mye bedre, og jeg har gode minner fra ungdomstrinnet.
Kirsti Reymert

En vanskelig tid

Som 20-åring flyttet Kirsti til Trysil, hun giftet seg og fikk tre barn. Noen år senere flyttet hun med barna til Løten. – Da var vi ofte i Oslo for å være sammen med mamma og pappa, og de besøkte oss. De var så stolte av barnebarna sine, beskriver Kirsti. I 2008, da moren var litt over 60 år fikk hun Alzheimer. – Mamma ble syk alt for ung, og måtte flytte på sykehjem. Det var veldig trist, men vi besøkte henne så ofte vi kunne, sier hun. Et par år senere fikk hennes far kreft, og ble avhengig av hjemmesykepleie på grunn av senskadene. Og etter hvert ble helsen hans dårligere. – Jeg merket godt at han var i ferd med å endre personlighet. Fra å være en revisor med full kontroll på både penger, hus og egen hygiene gikk det nedover. Han surret, han utagerte, og hadde gått ned mye i vekt. Både hans og mammas konto var tomme for penger, men han visste ikke hva han hadde brukt dem på. Det var en vanskelig tid, beskriver Kirsti. Våren 2014 tok Kirsti kontakt med farens fastlege.

Testamentet

Sven Reymert var på Aker sykehus to ganger i 2014, i juni og i september. I rapporten fra juni står det at pasienten tilfredsstillte kriteriene for moderat demens. I september står det at han har frontal demens, som har for-

verret seg siste tiden- og er nå i sjiktet moderat til alvorlig dement.

– Han fikk plass på Romsås sykehjem, og etter ganske kort tid der la han på seg, og så sunn ut. Det var et fantastisk sykehjem, hvor de hadde mange aktiviteter for beboerne. Men to år senere, i 2016 tar Kirstis fetter kontakt med Sven på sykehjemmet. Han og to av hans søsken mener at Sven ønsker å skrive testamente. – Pappa hadde ikke skrevet testamente. Vi snakket om det flere år tidligere, og da sa han at det ikke var nødvendig, fordi han og mamma bare hadde meg, forteller Kirsti. Advokaten som var engasjert av Kirstis fettere og kusine innhentet to spesialistlegeerklæringer, og begge konkluderte med at Sven var testamentsfør. Dette på tross av at han hadde verge, og ble diagnostisert med demens to år tidligere. Verken Kirsti eller Svens verge ble kontaktet om dette. – Jeg var klar over at det skjedde, men ønsket at pappa skulle få ro, så jeg valgte å ikke gripe inn da. Han hadde det bra på sykehjemmet, og jeg ønsket ikke å skape drama for ham ved å gripe inn, forteller Kirsti Reymert. I dommen står det at Kirstis slekt har gjort gjeldende blant annet en episode hvor Sven i 2014 sagt til et vitne at han angret på at de adopterte Kirsti.

– Ikke noe vennskap

I testamentet som ble skrevet etter initiativ fra Kirstis fetter er Svens arv fordelt med én million kroner til Kirsti. Av resterende skulle 1/3 gå til Frelsesarmeen og 2/3 til Kirstis kusiner og fettere, de samme som tok initiativet til å skrive testamentet. – Jeg fikk med meg at de hadde skrevet et testamente med pappa, men jeg laget ikke noe nummer av det. Min fetter, som sto i spissen for dette har aldri akseptert meg fordi jeg er adoptert, det har jeg visst hele tiden. Det har aldri vært noen konflikt, men heller ikke noe vennskap, hevder Kirsti Reymert. Fatteren er blitt forelagt påstandene, men ønsker av personlige og familiære grunner ikke å uttale seg i saken.

– Hvordan var Svens forhold til Frelsesarmeen?

– Han ga penger i gryta, og kjøpte Krigsropet en gang iblant, men han var ikke medlem eller organisert i Frelsesarmeen, forteller hun. I 2019 dør Sven Reymert, 85 år gammel. Allerede dagen etter bisettelsen blir Kirsti innkalt til Svens verge. – Vergen viste meg testamentet de hadde skrevet, og ba meg finne en god advokat, sier Kirsti.

– Hadde ikke kunnskap

Kirsti måtte gå til sak for å erklære testamentet som ugyldig. Det skulle ta henne to år, og tapte alle hennes krefter. Dommen gikk i hennes favør. – Hans siste vilje var at arven skulle tilfalle barnebarna og meg, det er jeg helt sikker på. Jeg var også ganske sikker på at jeg skulle vinne saken, men jeg hadde faktisk trodd at Frelsesarmeen hadde såpass anstendighet at de trakk seg før dette havnet i rettssalen. Jeg er ganske sjokkert, og har tidligere hatt respekt for deres arbeid, men det har jeg ikke lenger, sier Kirsti. Advokat for Frelsesarmeen, Jacob

Winderen Lindegaard sier at retten basert på spesialistklæringene som advokaten fikk innhentet konkluderte med at Sven Reymert hadde testasjonskompetanse da han opprettet testament.

– I dette tilfellet forelå det et testament utarbeidet av et velrenommert advokatfirma, og advokaten gjorde en grundig jobb ved at det ble innhentet medisinske vurderinger og uttalelser fra spesialister. Med et slikt utgangspunkt vil testamentet legges til grunn for fordelingen så lenge de ellers er gyldige og gir uttrykk for den testamentariske viljen til avdøde. I denne saken ble det anført to ugyldighetsgrunner fra Kirsti Reymert sin side. Den ene var ugyldighet på grunn av farens manglende testasjonskompetanse, den andre på grunn av en bestemmelse som tar utgangspunkt om påvirkning. Den sist nevnte ugyldighetsgrunnen hadde ikke Frelsesarmeen kunnskap om, og derved ingen grunn til å mene noe om denne, sier han.

– Vurderte dere noen gang å trekke dere fra saken?

– Det foretas alltid en konkret vurdering basert på opplysninger som framkommer. Det er maktpåliggende for Frelsesarmeen er å ivareta interessene til avdøde og dennes siste vilje; om det går i Frelsesarmeens favør eller ikke. I

denne saken ble det forut for skiftetvisten oppnevnt en bobestyrer av daværende Oslo byfogdembete. I møtene med bobestyrer var det ikke mulig å komme fram til en løsning. Når det ikke lot seg gjøre så må saken legges i hendene til en dommer for å finne en løsning, sier Winderen Lindegaard.

– Lei seg

Rettssaken varte i fem dager.

– Det var virkelig helt pyton. Alt følte så feil, og pappa hadde snudd seg i graven hadde han visst. Under rettsaken forklarte både vergene og vitner fra sykehjemmet at Sven fikk besøk av, og ble fulgt opp av Kirsti, ikke av onkelbarn.

Det står også at adoptivbegrepet går igjen i flere sammenhenger. «Det gjøres gjeldende at dette begrepet kommer fra en av Kirstis slektninger. Det vises til forklaringen fra nabo, som fortalte at Sven var lei seg da broren hans hadde sagt at Kirsti var adoptert og derfor ikke rettmessig

arving», står det i dommen.

– Flere ganger i dommen er det påpekt at bakgrunnen for at de opprettet testamente var at Kirsti er adoptert, og derfor ikke rettmessig arving.

Hvordan stiller Frelsesarmeen seg til dette?

– Frelsesarmeen har ikke grunnlag til å kommentere interne og familiære relasjoner. Det var vi også klare på helt fra begynnelsen av skifteprosessen, sier Jacob Winderen Lindegaard.

– Krevende

I dommen står det blant annet: «Det er ingen som har overhørt at Sven har blitt påvirket, men et påfallende innhold vil ofte være en indikasjon på at det foreligger en utilbørlig påvirkning».



Testamentet som ble opprettet ble erklært som ugyldig, og hele arven tilfalt Kirsti og hennes tre barn.

– Jeg har veldig sorg over at dette har skjedd, og hvordan min karakter ble beskrevet. Jeg er ikke godtatt fordi jeg er adoptert, jeg var for så vidt klar over det, men det føltes som en knyttneve i magen, sier Kirsti.

Leder for foreningen Adopterte, Marilyn Førsum, som har bistått Kirsti før

og under saken sier de får slike henvendelser fra tid til annen.

– Vi får henvendelser fra fortvilte folk, og her har vi både kompetanse og kunnskap om de adoptertes rettigheter. Det er klare regler, men det er klart at folk blir fortvilet. Arvesaker blir fort stygge, det trekker fram det verste i folk, sier Førsum. Frelsesarmeen har fra 2010 til 2020 mottatt 1,2 milliarder i testamentariske gaver. Snittet de siste ti årene er 123 millioner kroner per år. Kirsti Reymerts advokater, Sven Ivar Sanstøl og Jannicke Knudsen sier at slike saker er en krevende prosess. – Slike saker er ofte svært krevende å stå i for våre klienter, fordi det er en tung, kostbar og veldig følelsesladet prosess som tar lang tid.